

14 maart 2021, vierde zondag van de veertigdagentijd, jaar B

Eerste lezing: 2 Kronieken 36, 14-16.19-23

Evangelielezing: Johannes 3, 14-21

Homilie

'Gruweldaden, ontheiligen, spotten met Gods gezanten...' kortom meer duisternis dan licht. Woorden die komen uit het boek der Kronieken, maar jammer genoeg bevatten ze vandaag ook nog teveel waarheid. In deze coronatijden geraakt niet-coronanieuws een beetje in de verdrinking, maar ook vandaag kan je in de krant lezen over gruweldaden, ontheiliging van heilige plaatsen, spotten met God en religie, oorlogen, bombardementen, corruptie... Ook vandaag overvalt teveel mensen de duisternis van angst, wanhoop, onderdrukking, slavernij, armoede, discriminatie... Nog steeds zien zoveel mensen helemaal geen toekomst, maar enkel ellende.

Hoe anders heeft God zijn schepping gedroomd en gewild. Reeds doorheen het hele Oude Testament leefde de hoop dat het anders en beter moest kunnen. Vele verhalen die we in het Oude Testament lezen zijn verhalen vervuld van hoop op een betere toekomst, één waarin God en zijn schepping in harmonie met elkaar leven. (In feite is zo ook het scheppingsverhaal geen verhaal van 'er was eens', maar een 'zo heeft God het voor ons gedroomd'-verhaal.)

En zo sluit het evangelieverhaal naadloos aan bij de eerste lezing. In het evangelie van vandaag horen we dat Nicodemus een nachtelijk bezoek brengt aan Jezus. Wellicht was die Nicodemus een belangrijk persoon: een geleerde, een rabbi en farizeeër. Een vooraanstaand man met aanzien bij de mensen. En opvallend dat juist die Nicodemus Jezus komt opzoeken. En nog wel midden in de nacht. Misschien wilde hij zijn ontmoeting met Jezus geheim houden omdat hij schrik had voor zijn goede naam. Of misschien geeft het de persoonlijke situatie van Nicodemus weer: hij 'tast misschien in het duister' en heeft het gevoel dat er iets ontbreekt in zijn leven.

Er ontwikkelt zich een diepgaand gesprek tussen Jezus en Nicodemus. Typisch aan de evangelist Johannes is dat hij gebruik maakt van moeilijke en geheimvolle taal. Het is eerder een preek dan een gesprek, een toespraak vol uitspraken en woorden met een dubbele betekenis. Niet zo gemakkelijk!

Het draait rond de vraag: Hoe komt een mens tot een zinvol en waardevol leven? Wat is de rode en vooral leven-gevende draad in dit leven vol ups en downs, vol moeilijkheden en uitdagingen?

Jezus is een goede didacticus en zet Nicodemus op een goed spoor, zodat hij zelf de antwoorden op deze vragen kan vinden. En in feite is Jezus zélf dat goede spoor. We horen Jezus in het evangelie zeggen: 'Zo zeer heeft God de wereld liefgehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat al wie in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben.' En 'het licht is in de wereld gekomen.' God heeft zijn Zoon gezonden om de wereld te bevrijden van al wat die wereld onleefbaar maakt. De voorwaarde om tot die betere wereld te komen is gaan leven naar Jezus' woorden en daden van liefde en vrede. Wie Jezus in zijn leven binnen laat en gaat leven vanuit zijn visie, laat als het ware licht vallen in zijn duistere hoekjes. Wie in Hem gelooft, wie Jezus' weg van liefde en broederlijkheid inslaat, vindt zo het eeuwige leven. En geeft dat ook weer door. Want

mensen die het goede doen, zijn als licht voor de wereld. Doorheen zo'n mensen ziet men Gods licht en liefde. Het geeft verbinding, een liefdesverbinding.

En zo is het cirkeltje rond. Doorheen heel de Bijbel, en uitiem doorheen de figuur van Jezus, wordt ons één ding heel duidelijk: God heeft een groot hart voor de mensen. Door het gedrag van Jezus, alles wat Hij doet of zegt, alles wat Hij is, spreekt van deze liefde voor de mensen. En juist die houding, die levensstijl, die levensvisie, roept ook ons elke dag opnieuw op tot het maken van een keuze. Wij hebben elke dag opnieuw de keuze om Zijn weg in te slaan, Jezus na te volgen en naar buiten te treden in het licht. Hiervoor níet kiezen betekent vaak vervallen in zelfzucht, egoïsme, kiezen voor eigenbelang en eigendrang. Maar steeds opnieuw is daar die positieve uitnodiging van God om ons leven te keren en te kiezen voor de weg naar het licht. God immers verlangt dat wij deel hebben aan dat leven van licht, dat wij onze angsten en onzekerheden, onze twijfels en moeilijkheden in Gods handen leggen en elke dag opnieuw werken aan een andere en nieuwe manier van leven.

Om terug te komen op Nicodemus... Heeft hij begrepen wat Jezus hem in die nacht eigenlijk heeft willen zeggen? 'Ik bied jou alles aan wat je nodig hebt voor een zinvol leven. Maar de keuze is aan jou. Geloof is immers een concrete zaak voor elke dag, met bijbehoren de gevolgen en consequenties.' Nicodemus gaat tot bij Jezus met al zijn twijfels en onzekerheden en wordt door Jezus op een goed spoor gezet. Als hij ervoor kiest, kan zijn trein weer gaan rijden. En dat is iets dat wij mogen onthouden. Soms loopt het leven op rolletjes en gaat alles zijn gang, is alles klaar en duidelijk. Maar dan weer komt er een fase van twijfel, moeilijkheden, verlatenheid en verlorenheid. Nicodemus toont ons dat geloof niet iets vanzelfsprekend is, maar iets waar we elk dag opnieuw aan moeten werken. Het is een gave, maar ook een OPGave. Elke dag bouwen we een beetje verder aan de weg die leidt tot een betere wereld. En soms lukt dat beter dan op andere dagen. Niemand blijft gespaard van vragen, twijfelen, afwegen, nadenken, tasten en zoeken. Maar ook dan kunnen we ons optrekken aan de woorden uit het evangelie: 'Het licht in de wereld is gekomen.' We moeten het niet alleen doen, want God heeft zijn Zoon gezonden om de wereld te bevrijden.' Een hoopvolle gedachte, ook in deze coronatijden!

Sara Van Gucht